

Tărâm ne(în)locuit

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Că undeva în lume ești, îmi e de-ajuns,
Deși rămân aceleași mirări fără răspuns,
Deși împart, iubite, uimirile la doi,
În tot ce simt de-o viață e vorba despre noi.

Veniți din alte sfere, într-un big bang primar,
Am învățat că timpul e răul necesar
Ce face viața însăși să capete un sens,
În fiecare clipă te pot trăi intens

De parcă viitorul incert mi-ar limita
Emoții, sentimente. Mă doare lipsa ta,
Cutiile Pandorei se-nchid în ochii triști,
Apoi mă-mpac cu gândul că undeva ești...

- E lumea fără tine un paradis pierdut,
Iar prin dicționare nu-i niciun atribut
Să îmi descrie starea, când tu nu ești aici,
Înconjurat de lume, dar fără de amici,

Alerg către tărâmul nelocuit și-apoi
În tot ce mă-nconjoară e vorba despre noi,
Te-așez într-o poveste, te scriu într-un sonet,
Sub talpa mea pământul se-nvâрте prea încet...

Când nu te știu aproape, iubito, sunt damnat,
Absența ta îmi pare un fel de atentat,
Îmi trec prin suflet îngeri desculți, avangardiști,
Apoi mă-mpac cu gândul că undeva ești...

Liliana Trif & Ioan Grigoraș